

SVOBODA

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Ročník CXXXIII
24. července 2024
30. července 2024

29

Příměří na Ukrajině je možné, stačí jen chtít

Dnes se podíváme na návrhy mírových dohod v konfliktu na Ukrajině. Těch je totiž několik a naše média – krom nálepkování – většinou naprosto pomíjejí, co je jejich obsahem. Válčení na Ukrajině pokračuje již bezmála třetím rokem, na frontě umírá stále více lidí, ale konec konfliktu je bohužel stále zahalen v mlze, i přesto, že na stole leží několik mírových plánů. Podívejme se na ně podrobněji:

Ukrajinský návrh

Nejstarším plánem je ukrajinský návrh adresovaný prezidentem Volodymyrem Zelenským Skupině Sedmi (G7) 11. října 2022. Jde o

10 bodů, které zahrnují jadernou bezpečnost, potravinovou bezpečnost, energetickou bezpečnost, propuštění všech vězňů, ochranu životního prostředí, vyšetření ruských zločinů spáchaných během agrese a žádost o bezpečnostní záruky v rámci poválečné bezpečnostní architektury. V celém textu se nevyskytuje termín »příměří« a plán evidentně předpokládá ukrajinské vojenské vítězství, neboť v bodě 6 se píše, že Rusko musí stáhnout všechna svá vojska z území Ukrajiny a bod 5 zdůrazňuje, že otázka ukrajinské územní celistvosti není vůbec k jednání. Plán rovněž předpokládá, že Ukrajina získá opět kontrolu nad Krymem, což ruská strana jednoznačně odmítá. Bod 9 sice explicitně nezmiňuje členství v NATO, ale říká, že v poválečné bezpečnostní architektuře bude »Ukrajina součástí Euro-atlantického prostředí«. Vzhledem k těmto podmínkám je ukrajinský plán ve stávající situaci nerealistický. Jde evidentně jen o zbožné přání ukrajinského prezidenta. To nepřímou potvrdila i nedávná švýcarská konference, která si z tohoto plánu vybrala k jednání jen tři body, tj. jadernou, potravinovou a energetickou bezpečnost.

Čínsko-brazilské podmínky

Dále zde máme čínsko-brazilský šestibodový plán, který již vyzývá všechny strany, aby »vytvořily podmínky k obnovení dialogu a k deeskalaci situace až k realizaci komplexního příměří«. Brazílie a Čína podporují mezinárodní mírovou konferenci za rovnoprávné účasti Ukrajiny i Ruska a jejich společný plán zdůrazňuje především potřebu vyhnout se jakékoliv jaderné konfrontaci. To jsou, alespoň dle mého soudu, podmínky, které by mohly znesvářené státy přivést k jednacímu stolu.

Americká varianta

Americký prezidentský kandidát Donald Trump během své kampaně několikrát zdůraznil, že bude-li zvolen prezidentem, tak válku na Ukrajině ukončí do 24 hodin. Jde evidentně o nadsázku a Trump sám žádné konkrétní kroky nenavrhl. Podpořil však plán vypracovaný jeho dvěma bezpečnostními poradci generály Kellogem a Fleitzem, který zahrnuje varování Ukrajině, že pokud nezasedne k mírovému jednání s Ruskem, tak jí Spojené státy již nepošlou žádné zbraně. Současně generálové varují Rusko, že pokud odmítne vyjednávat, tak USA zvýší svou podporu Ukrajině. Plán předpokládá, že dojde k příměří postavenému na hranicích podle existující situace na frontě.

Několik dní před zahájením švýcarské konference předložil ruský prezident Vladimir Putin vlastní podmínky pro mírové jednání. Ty vycházely do značné míry z téměř uzavřené dohody z dubna 2022 mezi oběma válčícími stranami, reprezentovanými na jednání v Istanbulu ministry zahraničí Kulebou a Lavrovem. Opakovaly proto dohodnutou potřebu, aby se Ukrajina vzdala plánu na členství v NATO, ale tentokrát Putin dodal, že se ukrajinská armáda musí stáhnout z území Doněcka, Luhanska, Záporoží a Chersonu, a to dokonce včetně té části území, na které Rusko dosud nepůsobí. Tento dodatek je samozřejmě nerealistický. Jakmile budou tyto podmínky splněny, tak – podle Putina – Rusko nařídí okamžité příměří a bude souhlasit s mírovým jednáním. Nicméně se objevily zprávy, že Rusko je připraveno předat Ukrajině – v případě dohody na příměří – jadernou elektrárnu v Záporoží a kontrolu nad demilitarizovanou stokilometrovou zónou podél Dněpru k Černému moři.

Ruský plán

Putinův plán se zdá poměrně realistický v těch bodech, které byly ukrajinskou stranou již odsouhlaseny ve zmíněné dohodě z Istanbulu z jara 2022. Tehdy v závěrečném komuniké z jednání Ukrajina souhlasila, že bude státem »permanently neutrálním a bezjaderným« a že na svém území nedovolí umístění »cizích vojenských základů«. Mezi možnými garanty takovéto dohody komuniké zmiňuje stálé členy Rady bezpečnosti OSN, tj. včetně Ruska a Číny, spolu s Kanadou, Německem, Izraelem, Itálií, Polskem a Tureckem. Pokud jde o Krym, tak se v komuniké vyzývají obě strany, aby se spor vyřešil mírovými prostředky během příštích 10 až 15 let. Podobně se v tomto časovém horizontu měla domluvit i suverenita donbaských regionů. Dohoda byla sice účastníky provizorně podepsána, ale s tím, že některé otázky zůstaly nedořešené. Například Ukrajinci si chtěli ponechat armádu o síle 250 000 vojáků, kdežto Rusko navrhlo maximum 85 000. Dále Ukrajina chtěla 800 tanků a Rusko odsouhlasilo jen 342 apod. Dohodu nakonec Ukrajinci odvolali pod nátlakem Západu, který měl v té době větší zájem na oslabení Ruska než na ukončení války.

Československé výzvy

Na tuto »skorodohodu« z dubna 2022 se odvolává i návrh nevládních mírových organizací české iniciativy Mír a spravedlnost a slovenského Zjednotení za mier a spravodlivosť. Obě občanské iniciativy nyní připravují mírovou konferenci na začátek října 2024. Konference by mohla získat záštitu jedné vlády. Podle tohoto občanského návrhu by po dohodě s oběma válčícími stranami vyhlásila příměří Rada bezpečnosti OSN. Obě strany by se měly zavázat řešit své spory bez použití síly a přijmout rozmístění mírových sil OSN na Ukrajině. Rusko by mělo stáhnout své ozbrojené síly k hranicím z 23. 2. 2022. Ukrajina vyhlásí neutralitu a nevstoupí do žádné vojenské aliance. Návrh detailně popisuje tři fáze, kterými by se mělo dospět k míru. Tady stačí zmínit, že otázky spojené s Krymem by vyřešili diplomaté během 15 let a otázky regionů Luhanska, Doněcka, Záporoží a Chersonu by do dvou let mělo vyřešit referendum pod patronátem OSN a OBSE. Návrh rovněž zmiňuje potřebu začlenit do ukrajinské ústavy menšinová práva podle evropských norem. Návrh předpokládá velmi významnou roli tzv. ručičelských států, které pomohou sjednat mírovou dohodu, kterou

pak schválí příslušné parlamenty. Tento občanský návrh je nejdetailejší a nejkonkrétnější z plánů, které jsem tu zmínila, ale samozřejmě, aby se stal realistickým podkladem pro mírové jednání, tak se s ním musí ztotožnit příslušné vlády.

Maďarská iniciativa

Určitě jste nemohli přehlédnout iniciativu maďarského premiéra V. Orbána, který v uplynulých dnech jednal jak s ukrajinskou, tak ruskou stranou. Maďarsko je v současné chvíli asi poslední stát v EU, který je schopen jednat s oběma znesvářenými stranami. Média samozřejmě stihla Viktora Orbána různě onálepkovat, ale tím, co jak v Rusku, tak na Ukrajině vyjednával, tím už se příliš neunavovala. Jakkoli samotný Orbán sám nešel do detailů, jednání naznačuje, že jeho plán na příměří počítá se zastavením pozic na současných frontových liniích, jakožto výchozího bodu pro vyjednávání, což ale bude stěžejní skousnutelné pro Kyjev.

Čeká nás tedy ještě mnoho měsíců oficiálních i neoficiálních jednání. Bylo by skvělé, kdyby došlo mezitím aspoň k dohodě o příměří, aby zbytečně neumírali lidé, než vládám dojde, že vojenské řešení konfliktu neexistuje. Rozhodující vliv bude mít jistě i postoj hlavního dodavatele zbraní, tj. USA, ale na ten si pravděpodobně budeme muset počkat až po listopadových prezidentských volbách. **Kateřina Konečná**

Europoslanci za STAČILO! »Nerozdělíme se,« vzkazují

Dlouho se spekovalo o tom, že předsedkyně KSČM Kateřina Konečná a druhý zvolený europoslanec v rámci koalice STAČILO! Ondřej Dostál budou v rámci Evropského parlamentu každý v jiné frakci. To však oba ve společném prohlášení odmítli.

»My, europoslanci zastupující vás, naše voliče, ve STAČILO! – Kateřina Konečná a Ondřej Dostál, máme po měsíci od voleb do Evropského parlamentu a turbulentním vývoji na poli frakcí stále jasný a zásadový postoj,« uvedli Konečná a Dostál. »Platí jasná pravidla, která jsme si řekli na začátku naší cesty za zastupování zájmů českých občanů: Za prvé – rozhodně nevyměníme náš program, pro který nás lidé volili, za teplá místečka. Za druhé – budeme jednat společně, nerozdělíme se. Kde bude jeden, bude zároveň i ten druhý.«

Nejnadanější to podle dva europoslanců za STAČILO! vypadalo s konzervativně levicovou frakcí, kterou začala skládat Sahara Wagenknechtová. Čekalo se mj. na rozhodnutí slovenského SMERu, který ovšem dal nakonec přednost socialistické frakci (S&D), kam si dal přihlášku. Nová levicová frakce tedy nevznikla. »Logicky se nám tudíž nabízela účast v rámci frakce Levice (The Left). S ní jsme se sice v některých otázkách (Green Deal, migrace) neshodovali ani v minulém období, nicméně na rozdíl od ostatních měla tu výhodu, že byla konfederální. Tedy to, že jste na věci měli jiný názor, nebylo důvodem ke kárání či vylučování. To se ovšem těmito volbami změnilo. Nemohli jsme podepsat politické prohlášení, v němž je posílení Green Dealu, migrace a v němž není dostatečně kladen důraz na mírovou politiku. Jednoznačně odmítáme vojenské řešení ukrajinského konfliktu a další posílání zbraní nakoupených za peníze, které pak chybí třeba ve zdravotnictví. V tuto chvíli tedy míříme mezi nezařazené poslance,« vzkázali Konečná s Dostálem.

»Ano, je to pro nás limitující, ovšem v rámci neformální spolupráce – např. s těmi, kteří byli připraveni utvořit novou frakci – jsme připraveni hledat průniky a podávat návrhy tak, abychom naplnili co nejvíce z našeho volebního programu. Ten je postaven na třech pilířích – důsledně mírové politice, zásadní obhajobě zájmů ČR (tedy méně Green Dealu i STOPka migraci nebo zrušení práva veta) a na sociální oblasti,« dodává se v prohlášení.

Kateřina Konečná je od roku 2021 předsedkyní KSČM, v Evropském parlamentu zasedá od roku 2011. Právník Ondřej Dostál se angažoval v České pirátské straně, následně byl spojován s PRO Jindřicha Rajchla, aby se objevil pro eurovolby na kandidátce STAČILO! jako dvojka nominovaná SD-SN lportal

30 let od úmrtí Kim Ir Sena a dnešek

8. července uplynulo 30 let od úmrtí velkého vůdce Kim Ir Sena. Může se zdát, že je zbytečné připomínat si jeho život, jeho dílo, jeho osobnost. Žijeme však v době, kdy média o KLDŘ záměrně sdělují informace zkreslované, nepravdivé a zavádějící. Proto jen krátké shrnutí.

Kim Ir Sen se narodil v době, kdy byla jeho vlast bezprávnou kolonií polofeudálního Japonska, dětství prožil v chudobné rolnické rodině jako většina korejského lidu. Měl štěstí, že ho rodiče vychovávali k vlastenectví a revolučnosti. Jako mladík opustil svoji domov, aby naplnil myšlenky svého otce, podle kterého ten, kdo chce dělat revoluci, musí nejdříve dobře poznat aktuální situaci ve své vlasti.

V procesu budování nové cesty korejské revoluce pochopil, že bez zapojení lidových mas nejde zvítězit. Že nelze zvítězit ani na základě nějakých nařízení nebo schválení, ale že je potřeba vlastní přesvědčení a převzít na sebe odpovědnost. Všechny otázky řešit v souladu s reálnými podmínkami své země, na samostatných a tvůrčích zásadách.

Vzdělaný mladý Kim Ir Sen postavil základy k novému učení čučche, které otevřelo novou epochu nezávislosti, kdy se poprvé v historii lidové masy stávají pány svého osudu. Založením Korejské lidově-revoluční armády skoncoval s japonskou vojenskou okupací Koreje a zmařil agresi a plány imperialistů USA. Jeho nevšední ideová a teoretická činnost se stala velkým vkladem ve vítězném postupu na cestě k nezávislosti své země.

V těžkých dobách nedostatku, bez podpory regulérních vojsk vedl protijaponský ozbrojený boj až do vítězství a osvobození Koreje v srpnu 1945. Založil Korejskou stranu práce, zreformoval hospodářství a v roce 1948 vyhlásil Korejskou lidově demokratickou republiku. Začala se psát nová historie socialistické Koreje. Ir Sen znamená: být sluncem. A slunce svítlo na cestu života velkému vůdci ve všech oborech jeho činností. Napsal mnoho publikací, věnoval se malování, hudbě, prostě byl velkou osobností minulého století.

Celý život neustále vylepšoval myšlenky čučche, definoval přeměnu celé společnosti jako hlavní úkol korejské revoluce. Těžce pracoval pro stranu, revoluci, pro svou vlast a lid, pro nezávislost a mír na celém světě až do poslední chvíle svého života.

A jaký význam má osobnost Kim Ir Sena pro dnešní dobu?

Význam má velký, podařilo se mu pochopit vlastní národ, který vyvedl z nadvlády Japonska, učení čučche vychází ze znalosti své vlasti, uvědomil si, že sám nic nezmuže, ale svým charizmatem přesvědčil korejský lid, že ho podporoval a spolu s ním nastoupil nelehkou cestu za svobodou.

A proč podporujeme KLDR?

Naše země je menší než KLDR, máme o polovinu méně obyvatel, a přesto máme mnoho společného. Naše přátelské vztahy se začaly rozvíjet od roku 1948, kdy tehdejší Československá vláda uznala vznik KLDR jako samostatného státu a navázala vzájemné přátelské vztahy, které se rozvíjely až do roku 1989, do doby, kdy se Československá socialistická republika odvrátila od socialistických myšlenek a pro občany začal život v kapitalismu. Společně máme také to, že se národy obou států rozdělily. Na Korejském poloostrově na Severní a Jižní Koreu a u nás na Česko a Slovensko. Byly roztrženy mnohé rodinné, přátelské vazby. V tu dobu také byly přerušeny vládní česko-korejské vztahy a obnovují se až v posledních 15 letech. Bohužel naše vláda, stejně jako vláda Jižní Koreje, poklonkuje USA a o to je naše práce náročnější a zodpovědnější

Snažíme se svojí osvětovou prací pro veřejnost v České a Slovenské republice informovat o pravdivých událostech v KLDR, věnujeme se i šíření idejí čučche, vysvětlováním jejich základních úkolů. Není jednoduché ideu obhajovat, dnešní politiky a ekonomický vliv hlavně USA se rozpíná po celém světě, narušuje suverenitu samostatných států blokací rozvoje ekonomických, hospodářských aktivit.

Přejeme korejskému lidu radostný, spokojený život. Budeme podporovat všechny kroky vlády KLDR k uvolnění blokace ze strany USA, kroky, které povedou k upevnění míru.

lportal **Květa Šlahůnková, 1. místopředsedkyně Společnosti česko-korejského přátelství PEKTUSAN**

HROZÍ TŘETÍ SVĚTOVÁ VÁLKA ? (3)

Vývoj politické situace na Ukrajině lze shrnout takto. Když řádně zvolený prezident Ukrajiny Viktor Janukovyč dne 20.11.2013 odložil podpis asociační dohody s Evropskou unií s odůvodněním, že pro zemi není momentálně výhodná, vypukly demonstrace. Byly řádně přiznány jak z Evropy, tak i z USA, které do „Majdanu“ investovalo 5 milionů dolarů. Násilí eskalovalo, nakonec musel Janukovyč uprchnout ze země. Nové vedení země vyhlásilo jediným státním jazykem ukrajinštinu, ruský jazyk byl zakázán, etničtí Rusové byli šikanováni. Obyvatelé oblastí s ruskou většinou v Luhanské a Doněcké oblasti se s tím nesmířili, nepokoje vedly posléze až k povstání. Byly vyhlášeny samostatné republiky, což znamenalo občanskou válku. Krvavou, se všemi důsledky ničení hodnot i životů. Byly samozřejmě snahy k urovnání konfliktu. Pod patronací OBSE, (Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě) byla sjednána dohoda Minsk I, podepsali ji v roce 2014 za Ukrajinu prezident Leonid Kučma, za Rusko velvyslanec Michail Zubarov, za vzbouřence Alexandr Zacharčenko a Igor Plotnickij. Totálně selhala. O rok později vznikl Minsk II za účasti Německa a Francie. Dohodnuté podmínky, stažení vojsk, zvláštní postavení obou oblastí. Tento plán však Kijev nepřijal, nerealizoval. Nedal větší autonomii, trval na unitární vládě. Boje pokračovaly dál. Přes podporu, poskytovanou Ruskem hrozila povstalcům konečná porážka. To byla také jedna z příčin, proč Rusko v únoru 2022 zaútočilo.

Můžeme konstatovat, že válka Ruska s Ukrajinou je zástupná válka mezi Ruskem a Amerikou. Jaký je nyní její stav? Generál Šedivý v rozhovoru s komentátorem uvedl: Rusko převedlo svůj průmysl, zabezpečující armádu do válečného stavu. Neplatí dovolené, pracovní doba. Firmy pod pohružkou plní všechny požadavky státu. Jinde na válečný stav výroba, která je v soukromých rukou převedena být nemohla, pracuje v mírových podmínkách. Říkají – nemůžeme investovat, až bude mír, kdo nám munici bude kupovat? Chronicky nemohou dodat Ukrajině střelivo, chybí i některé suroviny. Ukrajině také docházejí vojáci, jsou padlí, muži jsou rozptýleni po světě. Má potíže se zásobováním armády. Zraněný námořník Oleh uvádí, že často útočili jen proto, aby si opatřili jídlo u nepřítelů, sami hladověli. Rusko povolalo dalších 150 000 branců, ne ovšem na mobilizační příkaz, ale na kontrakt s armádou. Po teroristickém útoku v Kramatorsku se prý v náborových střediscích armády hlásí další zájemci o službu. Rusko nyní kontroluje 20% ukrajinského území, ovšem ani v jedné z proruských enkláv nemá dosud plnou kontrolu. Uspořádalo tam už ale fiktivní volby, jmenovalo nové úředníky. Obecný lid získává tím, že ruský sociální systém a státní platy jsou štedřejší než ukrajinské. Po jarní nevyrazné ofenzivě se očekává větší ruská ofenziva v létě. Ani západ jako celek tak svá očekávání nenaplní. Přesto se nechce smířit se situací, myšlenka porážky je nepřijatelná. Prezident Macron připustil možnost intervenčních sil, ani Finsko ji nevyklučuje, náš prezident vidí účast ve formě poradců a instruktorů.

Co říct závěrem k možnosti vzniku světového konfliktu? Žádný z účastníků nemá potřebnou, alespoň dvoutřetinovou převahu, aby mohl zútočit. Nejde jen o počty vojáků, ale také o zázemí. Průmysl na západě je v soukromých rukou, na válečný stav by přecházel hůře než autoritativní režim v Rusku. Ale i ten nejchorobnější mozek snad chápe, že začít si něco s jadernou velmocí není zrovna ten nejlepší nápad, což platí pro obě strany. Nemám proto obavy z válečného napadení Ruskem, jaké šíří naše vláda. Jsem optimista, pevně věřím, že ke třetí světové válce by v současné době nemohlo dojít. Věřme, že to bude platit i pro naše potomky.

Jak tedy současný konflikt skončí? Představa už zmíněného amerického profesora Mearsheimera je tato: Konflikt asi skončí v roce 2025 patem, bez skutečné mírové dohody. Stále tedy bude trvat nebezpečí, že se znovu rozhoří. Rusové se budou snažit, aby Ukrajina byla co nejslabší. Vztahy budou dlouhodobě špatné, nepřátelské. I v takovém „klidu před bouří“ lze věřit, že zdravý rozum zvítězí, strach a obavy z protivníka převládou. Pavel Hruban

Karel Souček - malíř, grafik, ilustrátor a pedagog 1

Narodil se 26.zářím 1915 v Kročehlavech v rodině kladenského hutníka Antonína Součka a jeho ženy Marie, roz. Dvořákové. Antonín Souček pracoval v kladenských hutích a Marie se starala o tři děti, Vlastu, Karla a Marii. Karel do základní školy chodil v Kročehlavech. Po jejím ukončení v roce 1930, vstoupil do učení ke Karlu Karasovi, kde se vyučil lakýrnickému řemeslu a písmomalářství.

Jako učeň Karla Karase začal navštěvovat Masarykovu školu práce, kde si jeho mimořádného výtvarného nadání ihned povšiml pedagog a malíř Alois Všečetka. Ten byl tím klíčovým člověkem, který systematicky vedl svého žáka k umělecké tvorbě. Rok 1934 znamenal pro Karla Součka zlom v jeho životě. Vyučil se lakýrníkem a od Aloise Všečetky si odnesl vedle řady potřebných rad a zkušeností i solidní výtvarné základy, které mu pomohly při dalším studiu.

Po vyučení ještě krátký čas pracoval u pražské lakýrnické firmy jako tovaryš, ale již v roce 1935 začal studovat na Uměleckoprůmyslové škole v Praze u profesora Jaroslava Bendy. Během studia, které dokončil v roce 1937, získal systematické znalosti, potřebnou sebekázeň a výtvarnou obratnost. Kladeňáci mohli spatřit jeho obrazy v prostorách Kračmarovy galerie v Kladně již v roce 1936. Když v září roku 1937 zemřel Karlův otec, dostala se rodina do svízelné finanční situace. Sestra Marie nebyla ještě plnoletá a Karel stále studoval. I přes tuto složitou situaci pokračoval ve studiu na Akademii výtvarných umění v Praze ve třídě profesora Viléma Nowaka, a to až do jejího uzavření na jaře 1939.

I přes první uznání a drobné úspěchy měl Karel Souček nedostatek peněz. Díky přáteli Jiřímu Kolářovi se seznámil s milovníkem umění krejčím Josefem Jermanem. Ten si od Karla Součka koupil dva obrázky, které si vyvěsil ve své krejčovské provozovně. Z náhodného setkání se vyvinulo celoživotní přátelství, z něhož vzniklo později i několik originálních prací. První jejich společnou prací byl v roce 1945 šitý goblén, který přehradil Součkův ateliér. Za základ posloužily německé pytle od mouky, na nichž se musely zakrýt hákové kříže. Z legrace je začali zakrývat odstřížky, ale pak již vědomě tam vkomponovali nejrůznější věci jako starý límeček z kabátu, kus rukávu, kapsy a dokonce i dámskou podprsenku. Karel Souček to domaloval šedí. Tak vznikl závěs ve stylu později označovaném jako pop - art. Všichni, kdo do ateliéru přišli mysleli, že je to nějaký japonský či nějaká jiná exotika. Později udělali další závěs na téma ročních dob. Jejich poslední společnou prací byl blíže nedefinovaný závěs ušitý v 50.letech do zasedací síně Městského národního výboru v Kladně. Jerman však nebyl jediným Součkovým přítelem. Přátelství, která Karel Souček udržoval od mládí, vedla např. tehdejší česko-společnosti. Byl jím například grafik Jaroslav Novák, JUDr. Jan Šnobl, díky němuž získal studijní pobyt v Londýně, herec Josef Kemr a Jaroslav Špaček. V pozdější době se spřátelil i s přednostou kladenského radiologického oddělení Karlem Friedem. Všichni tyto lidi se významně zapsali do jeho života a každý z nich nějakou formou ovlivnil i jeho pohled na život a společnost.

Válečná léta znamenala pro Karla Součka řadu změn v osobním i pracovním životě. Po uzavření vysokých škol maloval obrazy pro kladenské obchodníky. Zúčastnil se ojedinelého projektu s názvem Výstava českých umělců ve výkladních skříních kladenských obchodníků. Tehdy v roce 1940 se staly výstavními prostory. Karel Souček obeslal tuto výstavu obrazem s názvem Železářny. Na podzim v roce 1941 se oženil s Taťanou Tyrnovou, s níž se seznámil ještě před válkou, kdy ji připravoval na studia architektury. Jejich sňatek rodina nevěsty příliš nevívala. Několik let žila rodina i se synem Martinem v malém ateliéru, který si Karel vybudoval ještě před válkou na půdě rodného domu. Před totálním nasazením mu tehdy pomohl jeho celoživotní přítel Bedřich Švestka, v té době lékař kladenské nemocnice. Díky jeho pomoci pracoval Souček jako zřízenec na interním oddělení kladenské nemocnice.

V období války začal spolupracovat z nově zformovanou skupinou výtvarných umělců, známou jako Skupina 42. S tímto uskupením jej spojovalo dvojí. Jednak respekt k odkazu tradic a kontextu vývoje - Souček se neustále vracel k velikánům malby, jako byli Goya nebo Daumier -, jednak přesun zájmu na každodenní témata života kolem nás. Během války se u Součkových scházeli mladí lidé, dělníci a studenti, kteří zde hledali duchovní útočiště. Obklopení jeho obrazy a jeho nezdolným optimismem recitovali básně, improvisovali dramatická vystoupení a čile diskutovali. Zde vznikla myšlenka na založení mládežnického ochotnického divadla, které bylo nazváno Kladenské divadélko. To bylo kulturně politickým výrazem odporu kladenské mládeže proti okupantům. Karel Souček se podílel jako výtvarník na všech inscenacích, byl uměleckou autoritou a současně i řadovým členem. Inscenace Erbenovy Kytice a Dykova Zmoudření Dona Guichota se staly kulturní a politickou událostí. Když začalo gestapo odhalovat pravou tvář Kladenského divadélka bylo již pozdě. Kladenské divadélko se rychle přetvářelo v mládežnickou organizaci stále výraznějšího politického charakteru. Když vypuklo Pražské povstání, obsadili jeho členové městský rozhlas a po 9.květnu začali vytvářet organizační jádro Svazu československé mládeže v Kladně a okolí. Začali vydávat v edici Letáky Leninovu Řeč k mládeži a Karel Souček namaloval obrovský obraz Lenina, který se bohužel nezachoval.. J.Kústka

PIŠETE NÁM

Životní mise splněna ?

/ Úvaha nad smyslem života. /

Život je prý vzácný dar. Z neznáma přicházíme a do neznáma se vracíme. Nemálo lidských životů je v samém prvopočátku zmařeno. Nemálo lidských životů je brzy ukončeno ať už násilnými trestnými činy, či sebevraždami, smrtelnými nemocemi a nebo dokonce ještě ve 21. stol. válkami. Ti lidé, kterým je dán do vínku dlouhý lidský život, mají téměř za povinnost žít své životy čestně, ohleduplně k ostatním lidem, žít své životy naplněné užitečnou prací pro společnost.

Já osobně beru svůj život jako jakousi životní misi, zkoušku, maturitu a snažím se, abych ve všech svých životních rolích obstála co nejlépe. Těch rolí, které nám život nakládá na bedra, je však mnoho. Být dobrým dítětem svým rodičům, být dobrým sourozencem. Později být dobrou ženou svému muži a být dobrou matkou svým dětem. A je tu ještě mnoho dalších životních rolí ve kterých musíme obstát se ctí. Být dobrým vnoučetem svým prarodičům, být dobrým bratrancem, sestřenicí, být dobrým strýcem, tetou, být dobrým prarodičem a v neposlední řadě být dobrým přítelem, přítelkyní, svým přátelům.

Potom je tu také důležitá životní role - dát svou užitečnou práci naší zemi, naší společnosti, něco na oplátku za záruky naší bezpečnosti, za vzdělávací a zdravotní péči. Těch životních rolí je na jednoho člověka, tak nějak moc. Čím více se člověk snaží obstát na jedničku ve všech těchto životních rolích, tím více propadá skepsi a ptá se sám sebe, zda opravdu dělal vše, co bylo v jeho silách, aby v těch mnohdy náročných rolích skutečně dobře obstál. Žít pro druhé lidi, snažit se jim jejich život ulehčit, obohatit, to je snad pravým smyslem životů nás všech? Nebo snad není? V tomto duchu jsem byla vychovávána rodinou i bývalou naší altruistickou a solidární společností. Dnes se vše radikálně změnilo. Dnes platí: "Žijte své životy sobecky sami pro sebe, buďte bezohlední, myslte jenom na peníze a svoje osobní krátkodobé požitky!" Všudypřítomná nenávist a strach z budoucnosti nás ovládá až přímo dusí. Kdo a proč nám vnutil tuto novou lidskou pokleslou životní filosofii, tu neúctu k lidskému životu, to kastovní pohrdání jedněch druhými? Kdo nám vlévá do žil, do našich srdcí, tu bohapustou zničující nenávist? Já se domnívám, že je na vině ten "západní ledový vítr", který je k našim životům tak nelítostně krutý, a který nás všechny žene do záhuby. Eva Dolejšová

Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437
Nevyžádané příspěvky se nevracejí.